

P6_TA(2005)0301

Rozliczenia i rozrachunki w Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie rozliczeń i rozrachunków w Unii Europejskiej (2004/2185(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany: „Rozliczenia i rozrachunki w Unii Europejskiej — główne kwestie polityczne oraz przyszłe wyzwania”(COM(2004) 0312),
  - uwzględniając pierwsze i drugie sprawozdanie Grupy Giovanniniego w sprawie transgranicznych rozwiązań w zakresie rozliczeń i rozrachunków, wydane odpowiednio w listopadzie 2001 r. i w kwietniu 2003 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2003 r. w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowanego „Rozliczenia i rozrachunki w Unii Europejskiej: główne kwestie polityczne oraz przyszłe wyzwania”⁽¹⁾,
  - uwzględniając powołanie przez Komisję Grupy Eksperckiej Wysokiego Szczebla ds. Doradztwa i Monitoringu („Grupa CESAME”), która odbyła swoje pierwsze posiedzenie 16 lipca 2004 r.,
  - uwzględniając deklarację z dnia 26 stycznia 2004 r. czterech kolejnych prezydencji Rady: Irlandzkiej, Niderlandzkiej, Luksemburskiej i Brytyjskiej, w której podkreślono znaczenie procesu lizbońskiego oraz potrzebę poprawy jakości regulacji, a także rozważenia alternatyw dla prawodawstwa,
  - uwzględniając spostrzeżenia poczynione przez Prezesa Europejskiego Banku Centralnego podczas debaty na posiedzeniu plenarnym w dniu 25 października 2004 r.,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0180/2005),
- A. mając na uwadze, że infrastruktura dla potrzeb rozliczeń i rozrachunków papierów wartościowych w UE jest obecnie kształtowana i pozostaje niedostatecznie zharmonizowana, oraz mając na uwadze, że Komisja prowadzi obecnie studium oceny wpływu w celu ustalenia korzyści porównywalnych netto opcji regulacyjnych i nie-regulacyjnych dla zmniejszenia kosztów transakcji transgranicznych (w tym wyeliminowania barier Giovanniniego), uwzględniając interesy wszystkich uczestników (emitentów, inwestorów i pośredników finansowych), a także mając na uwadze, że to studium może (lub nie) doprowadzić do przedstawienia projektu legislacyjnego,
- B. mając na uwadze, że europejska branża rozliczeń i rozrachunków rozwija się z powodzeniem, jest innowacyjna i reaguje na wymagania klientów oraz mając na uwadze, że istnieje duże pole dla zwiększenia efektywności w zakresie transgranicznych rozrachunków i rozliczeń transakcji papierami wartościowymi i że infrastruktura rozliczeń papierów wartościowych jest rozczłonkowana na wiele systemów krajowych; mając na uwadze, że użytkownicy usług rozliczeniowych i rozrachunkowych to często duże firmy zdolne do twardej obrony ich interesów w negocjacjach z podmiotami świadczącymi usługi; mając na uwadze, że istotne jest stworzenie globalnego systemu umożliwiającego bezpieczne i skuteczne dokonywanie transakcji przez wszystkich użytkowników (inwestorów, emitentów, pośredników finansowych), w ten sposób promując konkurencję,
- C. mając na uwadze, że w UE istnieje konkurencja na rynku usług rozliczeniowych i rozrachunkowych, lecz stopień konkurencji jest różny dla poszczególnych usług i istnieje względnie mała liczba znaczących usługodawców (na przykład, szereg dużych depozytariuszy świadczy usługi typu rozliczeniowego i rozrachunkowego wewnątrznie poprzez przekazywanie papierów wartościowych pomiędzy klientami we własnych księgach); mając na uwadze, że Komisja powinna dokonać rozróżnienia pomiędzy konkurencyjnymi usługami posttransakcyjnymi świadczonymi przez następujące instytucje:
- a) centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW), łączące rejestr centralny z ostatecznym (centralnym) systemem rozliczeniowym; w określonych przypadkach mogą one także świadczyć usługi dodatkowe jak np. usługi nettingu, które są obecnie definiowane przez Komisję jako „clearingowe”. W niektórych przypadkach oferują one także przechowywania papierów wartościowych i usługi bankowe;

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 E z 12.2.2004, str. 265.

Czwartek 7 lipiec 2005

- b) międzynarodowe centralne depozyty papierów wartościowych (MCDPW), które pełnią dwie funkcje:
    - 1. działają jako CDPW przy rozliczeniach transakcji obligacji denominowanych w euro (Eurobond),
    - 2. przechowują także papiery wartościowe, w odniesieniu do których nie są depozytariuszem; w ramach tego przechowywania papierów wartościowych MCDPW zapewniają program pożyczkowy oraz inne usługi trójstronne;
  - c) centralni partnerzy transakcyjni (CPT), którzy zapewniają centralne gwarancje oraz, w większości przypadków, usługi nettingu (obydwie definiowane we wspomnianym powyżej komunikacie Komisji jako „clearing”); jako że podstawową misją CPT jest włączenie się do transakcji poprzez zastąpienie poszczególnych podmiotów w nią zaangażowanych, to przejmują one na siebie ryzyko, które dzielą z członkami Izby Clearingowej; i
  - d) banki przechowujące papiery wartościowe, które zapewniają usługi clearingowe i rozliczeniowe oraz mogą uczestniczyć jako członkowie Izby Clearingowej w usługach CPT;
- D. mając na uwadze, że brak efektywności na rynku transgranicznych rozliczeń i rozrachunków w UE wynika częściowo z dwóch źródeł: wyższych kosztów operacyjnych przypadających na transakcję wynikających z różnic krajowych o charakterze prawnym, wymogów technicznych, praktyk rynkowych i procedur podatkowych, a także w niektórych przypadkach wyższych marż wynikających z restrykcyjnych praktyk rynkowych,
- E. mając na uwadze, że w wyżej wymienionych sprawozdaniach Giovanniniego stwierdzono istnienie 15 barier wynikających z tych różnic krajowych, a Grupa CESAME pracuje nad skoordynowaniem inicjatyw prywatnych i publicznych w celu ich usunięcia, oraz mając na uwadze, że niektóre z barier prawnych i związanych z dostępem mogą być usunięte wyłącznie na drodze prawodawczej,
- F. mając na uwadze, że obecna koncentracja giełd i tendencja rozwijania się głównych funkcji rozliczeniowych i rozrachunkowych w monopole wskazują na potrzebę większej przejrzystości na transgranicznym rynku rozliczeń i rozrachunków;
- 1. zdecydowanie popiera określony we wspomnianym powyżej komunikacie Komisji cel stworzenia efektywnego, zintegrowanego i bezpiecznego rynku rozliczeń i rozrachunków papierów wartościowych w UE;
  - 2. uważa, że stworzenie wydajnych unijnych systemów rozliczeń i rozrachunków będzie złożonym procesem oraz zauważa, że osiągnięcie prawdziwej europejskiej integracji i harmonizacji będzie wymagało połączonych wysiłków różnych uczestników rynku i że obecna debata w sprawie polityki publicznej powinna uwzględnić zasady leżące u podstaw dyrektywy 2004/39/WE⁽¹⁾ (MiFid) i powinna koncentrować się na:
    - a) obniżeniu kosztów transgranicznych rozliczeń i rozrachunków,
    - b) zapewnieniu, by wszelkie ryzyka systemowe w transgranicznych rozliczeniach i rozrachunkach były właściwie zarządzane i regulowane,
    - c) promowaniu realizowanej przez siły rynkowe integracji rozliczeń i rozrachunków poprzez usunięcie zakłóceń konkurencji, oraz
    - d) zapewnieniu właściwych rozwiązań w zakresie przejrzystości i nadzoru;
  - 3. uważa, że generalnie ustawodawstwo UE powinno zostać poddane analizie kosztów i korzyści oraz że UE powinna uciekać się do ustawodawstwa w przypadkach, gdy istnieje wyraźna groźba niepowodzenia na rynku oraz gdy jest ono najbardziej skuteczną i adekwatną metodą rozwiązania wyraźnie zidentyfikowanych problemów;
  - 4. zdecydowanie nalega, by jakiegokolwiek nowe regulacje w tym zakresie nie dublowały regulacji istniejących dla określonych jednostek; zwraca uwagę, że jest to szczególnie ważne w celu uniknięcia podwójnej regulacji zwłaszcza w odniesieniu do sektora bankowości i usług inwestycyjnych; preferuje funkcjonalne, oparte na ryzyku podejście do regulacji, które uwzględnia różne profile ryzyka oraz sytuacje konkurencyjne różnych jednostek oraz szczególną rolę, jaką odgrywają centralne depozyty papierów wartościowych uznane przez większość Państw Członkowskich;
  - 5. jest przekonany, że niepotrzebnego ciężaru regulacyjnego można najlepiej uniknąć poprzez uważne uwzględnienie analizy mającej na celu ustalenie kwestii, w których regulacje mogą być potrzebne;

(¹) Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1.

Czwartek 7 lipiec 2005

6. nie widzi dowodów na to, że działalność podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe i rozrachunkowe jest na poziomie krajowym niedostatecznie uregulowana, chociaż jest ona uregulowana w inny sposób w różnych krajach UE, lub że jakiegokolwiek ryzyka systemowe, które te podmioty powodują są niedostatecznie kontrolowane; zauważa, że istnieją rozległe rozwiązania służące zarządzaniu ryzykiem operacyjnym (awarii systemów), które jest najistotniejszym źródłem ryzyka systemowego w przypadku infrastruktury dotyczącej rozliczeń i rozrachunków; zwraca jednak uwagę na potrzebę wprowadzenia zabezpieczeń przed wszelkim ryzykiem systemowym, niezależnie od tego, czy będzie to ryzyko operacyjne, związane z płynnością czy kredytami; zauważa, że naturalna tendencja centralnych funkcji rozliczeniowych i rozrachunkowych do koncentracji z powodu istnienia zewnętrznych czynników sieciowych, korzyści skali, a także innych czynników będzie w nieunikniony sposób powodować koncentrację ryzyk, które dzisiaj są rozproszone na wiele systemów rozliczeń;

7. przyjmuje z zadowoleniem decyzję Komisji o przeprowadzeniu oceny wpływu, która powinna objąć dokładną analizę potencjalnych kosztów i korzyści zarówno opcji ustawodawczych, jak i pozaustawodawczych, oraz zakresu tych opcji;

8. uważa, że istnieje potrzeba wzmocnienia i poprawy istniejącego ustawodawstwa; wzywa Komisję do podjęcia zdecydowanych kroków dla zapewnienia właściwego wdrożenia i rygorystycznego egzekwowania stosownego ustawodawstwa (np. dyrektywy 98/26/WE⁽¹⁾ w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych i dyrektywy 2004/39/WE);

9. wyraża zaniepokojenie opóźnieniami na poziomie 2 wdrożenia dyrektywy 2004/39/WE i zwraca uwagę, że przy przesuwaniu daty zastosowania nie powinno się pomijać uprawnień Parlamentu Europejskiego;

10. żałuje, że Komisja nie zajęła się usługami potransakcyjnymi w tym samym czasie co usługami inwestycyjnymi; wyraża zaniepokojenie powstałą w ten sposób próżnią prawną, szczególnie w odniesieniu do harmonizacji procedur, udzielania dostępu oraz sprawowania nadzoru, zgodnie z zasadami swobodnego dostępu ustanowionymi w dyrektywie 2004/39/WE;

11. uważa, że jeżeli Komisja w oparciu o wyniki studium oceny wpływu zdecyduje się na prawodawstwo, jej projekt powinien skupić się na następujących obszarach tematycznych:

- i) ponownym potwierdzeniu i wzmocnieniu praw dostępu w celu zapewnienia uczciwego i równego dostępu do centralnych dostawców usług rozliczeniowych i rozrachunkowych,
- ii) wzmocnieniu praw dostępu do rynków dla podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe i rozrachunkowe, wspieranym przez konwergencję regulacyjną,
- iii) dopuszczeniu przejrzystości oraz umożliwienie skutecznego funkcjonowania sił rynkowych,
- iv) wzmocnieniu spójności regulacji, nadzoru i przejrzystości, aby umożliwić podmiotom świadczącym usługi rozliczeniowe i rozrachunkowe uniknięcie ryzyka systemowego i zachowań antykonkurencyjnych,
- v) przyjęciu funkcjonalnego podejścia do uregulowań dotyczących różnych graczy rynkowych, uwzględniającego różne profile ryzyka i sytuacje konkurencji różnych jednostek,
- vi) wprowadzeniu definicji, które są spójne i zgodne z istniejącymi praktykami rynkowymi oraz z pojęciami stosowanymi na świecie oraz w obrębie UE;

12. zgadza się z Komisją, że o strukturze usług rozliczeniowych i rozrachunkowych powinien decydować przede wszystkim rynek; uważa, że żaden konkretny model nie powinien być obowiązkowy, np. model będący własnością użytkowników i przez nich zarządzany, model będący własnością akcjonariuszy, model będący własnością publiczną itp.

Bariery Giovanniniego

13. uważa, że w celu obniżenia kosztów transgranicznych rozliczeń i rozrachunków konieczne jest usunięcie 15 „Barier Giovanniniego” możliwie poprzez mechanizmy rynkowe; nakłania wszystkie podmioty, zarówno publiczne, jak i prywatne, do zdwojenia wysiłków w celu usunięcia tych barier; popiera wysiłki Komisji w celu skoordynowania tego projektu przy pomocy Grupy CESAME;

14. uważa, że usunięcie barier Giovanniniego pozostaje priorytetowym zadaniem; uważa, że regulacja powinna, jeśli to konieczne, mieć za swój główny cel usunięcie tych barier prawnych i fiskalnych, których nie można usunąć bez interwencji publicznej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, str. 45.

Czwartek 7 lipiec 2005

15. uważa, że niespójności pomiędzy przepisami krajowymi w zakresie transferu instrumentów finansowych są jednym z głównych powodów, dla których koszty transakcji transgranicznych przewyższają koszty transakcji krajowych; popiera stałe wysiłki w celu harmonizacji tych przepisów, jednakże przyjmuje do wiadomości, że zakończenie tego projektu może zająć wiele lat; z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie przez Komisję grupy ds. pewności prawnej; wzywa Komisję do zintensyfikowania prac tej grupy jako priorytetowego instrumentu promowania konwergencji na poziomie europejskim; zachęca Komisję do działania w oparciu o wyniki tej pracy oraz do ścisłej współpracy z państwami trzecimi oraz grupami takimi, jak Unidroit oraz Konwencja Haska z dnia 13 grudnia 2002 roku w sprawie prawa właściwego do niektórych praw związanych z papierami wartościowymi będącymi w posiadaniu pośrednika i w związku z tym wzywa Parlament Europejski i Państwa Członkowskie do odpowiedniej współpracy w zakresie definiowania w tym kontekście europejskiego stanowiska negocjacyjnego;

16. uważa, że bariery fiskalne są przyczyną wyższych kosztów transgranicznych rozliczeń i rozrachunków; wspiera ciągłe wysiłki na rzecz ograniczenia tych barier; przyjmuje z zadowoleniem powołaną przez Komisję grupę roboczą do spraw zgodności fiskalnej mającą na celu rozpoczęcie procesu koordynacji i harmonizacji kwestii podatkowych;

17. uważa, że głównym krótkoterminowym celem prac w kwestiach podatkowych powinna być standaryzacja wymogów w zakresie sprawozdawczości, uzupełniona o dalsze eliminowanie dyskryminujących praktyk podatkowych; uznaje, że jeśli byłoby możliwe dostarczanie organom podatkowym informacji na standardowym formularzu w całej Europie, istotnie zmniejszyłyby to koszty rozliczeń i rozrachunków, bez naruszania uprawnień Państw Członkowskich w zakresie decydowania o podatkach.

Standardy CESR/ESBC

18. zachęca Komitet Europejskich Regulatorów Rynków Papierów Wartościowych (CESR) do wyraźnego określenia podstaw prawnych swojej działalności w obszarach nieobjętych zleceniem przez prawodawstwo UE oraz do ścisłej współpracy w każdym wypadku z Parlamentem Europejskim oraz pełnego informowania go o działaniach na poziomie 3 i 4, w szczególności o kwestiach wysoce politycznych dotyczących struktur rynkowych, takich jak rozliczenia i rozrachunki, oraz do pozbawienia jego standardów wiążącego charakteru;

19. z zalem stwierdza, że CESR oraz Europejski System Banków Centralnych (ESBC) nie skonsultowały się szerzej oraz bardziej otwarcie z zainteresowanymi uczestnikami rynków, a także innymi instytucjami europejskimi; kwestionuje użyteczność koncepcji CESR-ESBC „istotnego depozytariusza”, ponieważ jest ona niejednoznaczna; uważa, że wdrożenie standardów CESR-ESBC musi zapewnić, iż nie będzie podwójnej regulacji dla instytucji poddanych już regulacjom dotyczącym bankowości;

20. z zalem przyjmuje termin przyjęcia standardów CESR-ESBC w czasie, gdy rozważane są środki na poziomie 1; ponownie potwierdza, że standardy CESR nie mogą z góry determinować przepisów UE, prawodawczych czy nieprawodawczych; nakłania do pełnych konsultacji oraz przejrzystości przy wdrażaniu standardów i uważa, że wdrożenie powinno zostać przesunięte przynajmniej do czasu, gdy Komisja podejmie decyzję co do tego, czy należy opracować projekt dyrektywy; zwraca uwagę, że w każdym wypadku, niezależnie od wkładu CESR-ESBC, podstawową odpowiedzialność za ustawodawstwo w tym zakresie ponosi ustawodawca europejski i leży ono w zakresie jego kompetencji;

21. wyraża zaniepokojenie, że, pomimo decyzji CESR o przesunięciu wdrożenia standardów, niektórzy regulatorzy prowadzą dalsze działania i już wymagają od uczestników rynku ich wdrożenia; jest także zaniepokojony doniesieniami, że standardy te są przeformułowywane przez CESR-ESCB bez konsultacji i za zamkniętymi drzwiami;

22. uważa, że jeśli nie zostanie zaproponowana nowa dyrektywa w sprawie rozliczeń i rozrachunków, należy opracować skuteczne alternatywne środki nadzorowania CESR, zapewniające skuteczną kontrolę parlamentarną działań na poziomie 3; wzywa wszystkie odpowiednie instytucje i zainteresowane strony do zaangażowania się w debatę na temat tego, jak można osiągnąć ten cel; zauważa następujące sposoby jego realizacji:

- i) zapewnienie, by przesyłano Parlamentowi Europejskiemu powiadomienia o wszystkich zleceniach przesyłanych CESR, a także zapewnienie, by CESR informowała Parlament Europejski na najwcześniejszym możliwym etapie o pracach wykonanych na poziomie 3 w obszarach dotyczących delikatnych kwestii politycznych,

Czwartek 7 lipiec 2005

- ii) osiągnięcie i udoskonalenie skuteczności przesłuchań parlamentarnych z przedstawicielami CESR, obejmujących szczegółową indagację oraz badanie krzyżowe,
- iii) przedkładanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej regularnych pisemnych raportów przez CESR.

Konkurencja

23. uważa, że definicje we wspomnianym powyżej komunikacie Komisji nie rozróżniają wyraźnie działalności różnych sektorów rynkowych, oraz że wymagają one istotnych poprawek w razie przedstawienia projektu legislacyjnego;

24. dostrzega korzyści skali oraz zakresu, jakie mogą wynikać z dopuszczenia koncentracji; zauważa, że użytkownicy usług rozliczeniowych i rozrachunkowych wzywali do konsolidacji od wielu lat oraz że oczekuje się, iż obecna konsolidacja przyniesie dalsze korzyści w najbliższej przyszłości, jeżeli będzie prawidłowo kontrolowana; uważa, że brak odpowiednich ram ustawowych i regulacyjnych nie pozwala na stworzenie jednolitych reguł gry koniecznych do wspierania integracji;

25. zachęca Komisję do aktywnego korzystania z jej ogólnych uprawnień wynikających z prawa konkurencji w celu ochrony przed wszelkimi nadużyciami pozycji dominującej lub innymi formami zachowania antykonkurencyjnego; zauważa istotny wpływ ostatnich spraw z zakresu konkurencji w tym obszarze; zwraca jednak uwagę, że sprawy te dotyczyły głównych graczy o znaczących uprawnieniach negocjacyjnych i że należy zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie, aby wszyscy uczestnicy mieli dostęp do podstawowych usług bez dyskryminacji;

26. zgadza się, że niektóre części branży rozliczeń i rozrachunków zasługują na baczniejszą uwagę z punktu widzenia polityki konkurencji; dostrzega, że niektóre firmy mają znaczny udział w rynku usług rozliczeniowych i rozrachunkowych oraz że może to zagrozić niezakłóconemu funkcjonowaniu rynku; uważa, że tylko w przypadku, w którym dochodzi do nadużycia pozycji dominującej, klient ponosi szkodę i uprawniona jest interwencja urzędu;

27. ostrzega Komisję przed jakimkolwiek rozpraszaniem i arbitralnym zmienianiem prawa konkurencji; zachęca Komisję do aktywnego korzystania z jej ogólnych uprawnień wynikających z prawa konkurencji w celu ochrony przed wszelkimi nadużyciami pozycji dominującej lub innych form zachowania antykonkurencyjnego; zachęca Komisję do:

- i) zapewnienia równego i uczciwego dostępu dla wszystkich użytkowników,
- ii) zbadania, czy istnieje krzyżowe subsydiowanie pomiędzy usługami podstawowymi a usługami o wartości dodanej, oraz
- iii) zapewnienia odpowiedniego zachowania dominujących uczestników rynku zgodnie z art. 82 Traktatu WE,

zauważa istotny wpływ ostatnich spraw z zakresu konkurencji w tym obszarze;

28. uważa, że skuteczne i przejrzyste niedyskryminacyjne prawa dostępu do usług rozliczeniowych i rozrachunkowych są istotne dla zapewnienia konkurencyjnego zintegrowanego rynku finansowego w UE; zaleca skorzystanie z możliwości aktywnego egzekwowania dyrektywy 2004/39/WE, wraz z czujnym korzystaniem z ogólnych uprawnień Komisji w zakresie konkurencji, w celu zapewnienia, by ograniczenia dostępu nie były nadużywane z przyczyn antykonkurencyjnych;

29. akceptuje, że możliwa jest odmowa dostępu, gdyby było to technicznie niemożliwe lub nieuzasadnione ekonomicznie lub niebezpieczne z punktu widzenia ostrożności z obiektywnych i przejrzystych przyczyn; zachęca Komisję do skorzystania z jej ogólnych uprawnień w zakresie prawa konkurencji dla zapewnienia, by ograniczenia dostępu nie były nadużywane z przyczyn antykonkurencyjnych;

30. popiera trwającą ocenę wpływu, którą podejmuje Komisja w celu zbadania potrzeby wprowadzenia ram ustawodawczych; popiera koncepcje Komisji dotyczące przejrzystości struktur cenowych; zauważa, że mogą powstać problemy z porównywalnością, gdy kilka różnych składników kosztowych jest łączonych w jeden element taryfowy; nie uważa, że konieczna jest osobna kodyfikacja „podstawowych” działań rozliczeniowych i rozrachunkowych oraz tak zwanych usług o „wartości dodanej” w celu rozwiązania uzasadnionych kwestii dotyczących swobodnej konkurencji, niedyskryminacyjnego dostępu i ograniczania ryzyka; oczekuje, że jakiegokolwiek projekty Komisji w tym zakresie będą proporcjonalne do problemów zidentyfikowanych na rynku;

Czwartek 7 lipiec 2005

31. niepokoi się o kwestię, czy usługi potransakcyjne powinny mieścić się w kategorii usług świadczonych w interesie publicznym; nakłania Komisję do zapewnienia, by wszyscy uczestnicy świadczący te same usługi podlegali takim samym regulacjom;

32. uważa, że centralni dostawcy usług rozliczeniowych i rozrachunkowych powinni brać pod uwagę interesy użytkowników i w maksymalnym stopniu korzystać z konsultacji z użytkownikami i stosować przejrzyste struktury cenowe; zapewnić, by subsydiowanie między ich różnymi centralnymi usługami oraz usługami oferowanymi w ramach konkurencji z innymi uczestnikami rynku, w szczególności bankami — depozytariuszami było zerowe, jak to już ma miejsce w innych branżach; uważa, że użytkownicy powinni płacić jedynie za usługi, z których korzystają oraz posiadać jasny i nieskrępowany wybór dotyczący tego, u kogo mogą skorzystać z usług bankowych związanych z ich transakcjami; uznaje, że systemy rozliczeń papierów wartościowych w pieniądzu banku komercyjnego powinny oferować wybór co do tego, czy rozliczenie ma się odbyć w pieniądzu banku centralnego;

*

* *

33. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2005)0302

Proces przystąpienia Bułgarii i Rumunii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie procesu przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat Akcesyjny Bułgarii i Rumunii podpisany w dniu 25 kwietnia 2005 r.,
- uwzględniając postępy poczynione przez Bułgarię i Rumunię, które umożliwiły zakończenie negocjacji akcesyjnych, ale także potrzebę kontynuowania — zarówno przed, jak i po podpisaniu traktatu akcesyjnego — wysiłków zmierzających do uzupełnienia braków przedstawionych w sprawozdaniu Komisji o postęпах za 2004 r. oraz w ostatnich rezolucjach Parlamentu Europejskiego,
- uwzględniając wymianę korespondencji pomiędzy Przewodniczącym Parlamentu i Przewodniczącym Komisji dotyczącej pełnego zaangażowania Parlamentu Europejskiego we wszelkie decyzje dotyczące zastosowania którejkolwiek z klauzul ochronnych zawartych w traktacie akcesyjnym,
- uwzględniając fakt, że dorobek wspólnotowy będzie nadal rozbudowywany i będzie ulegał modyfikacjom aż do chwili przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, zaplanowanego na 1 stycznia 2007 r. lub, w przypadku powołania się na klauzule ochronne zawarte w Traktacie Akcesyjnym, na 1 stycznia 2008 r.,
- uwzględniając fakt, że Rada i Komisja zezwalają obserwatorom z Bułgarii i Rumunii na uczestnictwo w części ich wewnętrznych procedur, stanowiące minimum gwarancji, że te dwa państwa będą co najmniej świadome działań legislacyjnych, które ich dotyczą,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu;

1. podkreśla raz jeszcze, że będzie nadal uważnie śledził proces, który prowadzi Bułgarię i Rumunię do członkostwa, oraz wzywa Komisję, aby regularnie informowała Parlament na temat realizowania zobowiązań podjętych w traktacie akcesyjnym przez władze Bułgarii i Rumunii; podkreśla, że zatwierdzenie przez Parlament traktatów akcesyjnych było uwarunkowane pełnym włączeniem Parlamentu przez Radę i Komisję we wszystkie procesy decyzyjne w przypadku zastosowania klauzul ochronnych zawartych w traktacie akcesyjnym w kontekście przystąpienia Bułgarii i Rumunii;

2. podkreśla, że Parlament Europejski przyjął obserwatorów parlamentarnych z dziesięciu nowych Państw Członkowskich na cały okres od podpisania traktatu akcesyjnego do ich faktycznego i formalnego przystąpienia do Unii Europejskiej;

3. zauważa, że pomimo faktu, iż obecność obserwatorów była ograniczona w sensie realnego wpływu, środki te pozwoliły demokratycznie wybranym posłom z państw przystępujących nie tylko zapoznać się z procedurami Parlamentu Europejskiego, ale także śledzić z bliska faktyczne przyjmowanie prawodawstwa wspólnotowego;